

UCHWAŁA Nr 169 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 sierpnia 1981 r.

w sprawie dodatkowych świadczeń dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy zmieniających pracę.

W celu przyznania dodatkowych świadczeń pracownikom zmieniającym pracę z powodu zmian w strukturze zatrudnienia Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników uspołecznionych zakładów pracy, z którymi rozwiązano stosunek pracy na mocy porozumienia stron albo w drodze wypowiedzenia dokonanej przez zakład pracy z powodu:

- 1) likwidacji stanowiska pracy albo
- 2) zmniejszenia stanu zatrudnienia w grupie zawodowej, w której zatrudniony był pracownik.

§ 2. 1. Pracownikom, o których mowa w § 1, wlicza się okres zatrudnienia w poprzednim zakładzie pracy do okresu pracy wymaganego w nowym zakładzie pracy do nabycia uprawnień pracowniczych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również, jeżeli ustanie zatrudnienia pracownika nastąpiło w celu podjęcia nowej pracy:

- 1) w zakładzie pracy objętym planem werbunku albo nowo uruchamianym,
- 2) zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, jeżeli pracownik był zatrudniony niezgodnie z posiadanym zawodem lub poziomem wykształcenia,
- 3) w miejscu zamieszkania lub w jego pobliżu, jeżeli poprzednio pracownik był zatrudniony w innej miejscowości i dojeżdżał do pracy, a czas dojazdu publicznymi środkami lokomocji do miejsca pracy i powrotu do miejsca zamieszkania pracownika przekracza 1,5 godziny,
- 4) odpowiedniej do jego stanu zdrowia, jeżeli w poprzednim miejscu pracy społeczna służba zdrowia stwierdziła szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na zdrowie pracownika, a zakład pracy nie przeniósł go do innej pracy, odpowiedniej ze względu na stan zdrowia i kwalifikacje pracownika.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również, jeżeli pracownik rozwiązał umowę o pracę w drodze wypowiedzenia z przyczyn, o których mowa w ust. 2.

§ 3. Przyczynę rozwiązania stosunku pracy, o której mowa w § 1 lub w § 2 ust. 2, stwierdza zakład pracy w świadectwie pracy.

§ 4. 1. Rozwiązanie stosunku pracy z osobą podlegającą szczególnej ochronie na podstawie przepisów Kodeksu pracy bądź przepisów odrębnych może nastąpić tylko na wniosek tej osoby.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kobiet samotnie wychowujących dzieci.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w wypadkach określonych w art. 40 Kodeksu pracy.

§ 5. 1. Pracownikom określonym w § 1, zwanym dalej „pracownikami”, których wynagrodzenie w nowym zakładzie pracy jest niższe od przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego w dotychczasowym zakładzie pracy, przysługuje dodatek wyrównawczy do tej kwoty przez okres 6 miesięcy.

2. Wypłatę dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 1, przedłuża się:

- 1) do jednego roku, jeżeli pracownik podjął pracę na stanowisku pracy i w zawodzie, w którym występuje stały niedobór kandydatów do pracy; wykaz tych zawodów określa w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały właściwi ministrowie na wniosek wojewodów w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 2) do dwóch lat, jeżeli pracownik podjął pracę w kopalni węgla kamiennego pod ziemią, a jego wynagrodzenie wraz z dodatkiem stabilizacyjnym jest niższe od wynagrodzenia pobieranego uprzednio.

3. Dodatek wyrównawczy nie przysługuje, jeżeli pracownik nie osiąga wyższego zarobku z powodu naruszenia dyscypliny pracy, pogorszenia jakości produkcji lub poziomu usług z jego winy bądź zastosowania kar wynikających z Kodeksu pracy.

§ 6. 1. Zakład pracy wypłaca pracownikowi odprawę w dniu rozwiązania stosunku pracy w wysokości 6-miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia ostatnio przez niego pobieranego, jeżeli pracownik:

- 1) przed ustaniem zatrudnienia nie otrzymał propozycji pracy w wykonywanym lub pokrewnym zawodzie z powodu braku wolnych miejsc pracy w danej grupie zawodowej oraz zrezygnował w okresie najbliższych 6 miesięcy z uzyskania takich propozycji w trybie pośrednictwa pracy, albo
- 2) zrezygnował z pracy w uspołecznionych zakładach pracy w celu podjęcia działalności zarobkowej na własny rachunek w rolnictwie, w rzemiośle bądź w innych rodzajach gospodarki nie uspołecznionej, o których mowa w § 9 ust. 1.

2. Odprawa nie przysługuje pracownikom mającym prawo do emerytury na zasadach ogólnych.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w terminie 2 tygodni od dnia wejścia w życie uchwały określi tryb współdziałania zakładów pracy z terenowymi organami administracji państwowej wykonującymi pośrednictwo pracy, w zakresie realizacji przepisu ust. 1.

§ 7. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie pracownika, o którym mowa w § 5 ust. 1 oraz w § 6 ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, z wyłączeniem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

2. Dodatek, o którym mowa w § 5 ust. 1, oraz odprawa wymieniona w § 6 ust. 1 zakład pracy zalicza do wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac w rozumieniu przepisów w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac.

§ 8. 1. Pracownikom określonym w § 1 będącym właścicielami gospodarstw rolnych oraz pracownikom nabywającym na własność gospodarstwa rolne lub obejmującym gospodarstwa w długoletnią dzierżawę, którzy rezygnują z pracy w uspołecznionych zakładach pracy, przysługuje:

- 1) kredyt inwestycyjny i obrotowy,
- 2) zwolnienie od opodatkowania podatkiem gruntowym nabytych gruntów na warunkach przysługujących osobom nabywającym grunty od Państwa na założenie gospodarstwa rolnego lub na powiększenie prowadzonego gospodarstwa rolnego.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje również posiadaczom gospodarstw rolnych, którzy podejmą się prowadzenia gospodarstwa z osobą bliską, odpowiadającą warunkom określonym w § 1 oraz rezygnującą z pracy w uspołecznionych zakładach pracy.

3. Przez osoby bliskie, o których mowa w ust. 2, rozumie się współmałżonka, a także dziadków, rodziców, dzieci, rodzeństwo pracownika lub jego współmałżonka.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być również przyznana osobom prowadzącym gospodarstwo rolne o powierzchni poniżej 0,5 ha, jeżeli z gospodarstwa tego uzyskiwana jest towarowa produkcja rolnicza.

5. Osobom, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, może być udzielony:

- 1) kredyt inwestycyjny na sfinansowanie nakładów związanych z: budownictwem (budownictwo nowe, rozbudowa, modernizacja, adaptacja, kapitalny remont), zakładaniem urządzeń melioracyjnych, elektryfikacyjnych i zaopatrzenia w wodę, zakupem nieruchomości rolnych w obrocie między producentami rolnymi, zakupem i remontem traktorów i innych środków transportowych, maszyn i urządzeń technicznych, zakładaniem i rekonstrukcją sadów, stawów rybnych, pasiek pszczelich, plantacji wieloletnich i na sfinansowanie nakładów związanych z innymi inwestycjami, które wpłyną na zwiększenie produkcji rolnej,
- 2) kredyt obrotowy na sfinansowanie uzasadnionych gospodarczo bieżących nakładów związanych z produkcją rolniczą.

6. Kredyt na zakup nieruchomości rolnych może być udzielony do wysokości 95% ceny ich nabycia na okres spłaty do 40 lat, w tym z karencją do 7 lat.

7. Kredyt na finansowanie budownictwa mieszkaniowego i remontów mieszkań może być udzielony do 90% kosztów na okres spłaty do 35 lat, w tym z karencją do 5 lat

8. Kredyt inwestycyjny na pozostałe cele, o których mowa w ust. 5, może być udzielony do 95% poniesionych nakładów w zależności od rodzaju nakładów i sytuacji ekonomiczno-finansowej kredytobiorcy na okres spłaty do 30 lat, w tym z karencją do 6 lat.

9. Kredyt obrotowy na finansowanie bieżących nakładów związanych z produkcją rolniczą może być udzielony na wszystkie uzasadnione gospodarczo cele do wysokości ponoszonych nakładów pieniężnych na okres spłaty do 5 lat, w tym z karencją do 3 lat.

10. Oprocentowanie kredytów, o których mowa w ust. 5, wynosi w stosunku rocznym:

- 1) na zakup nieruchomości rolnych — 3%,
- 2) na pozostałe nakłady inwestycyjne — 3%,
- 3) na bieżące nakłady związane z produkcją rolą — 4%.

11. Kredyt zużyty niezgodnie z przeznaczeniem staje się natychmiast wymagalny wraz z oprocentowaniem obliczonym według powszechnie obowiązujących stawek. Bank może odstąpić od żądania natychmiastowej spłaty, jeżeli kredyt zużyty został na inne cele podlegające również kredytowaniu, zmieniając jednak warunki jego spłaty.

12. Odsetki od kredytów pobierane są za okres od dnia udzielenia kredytu do dnia jego spłaty, z tym że w okresie karencji zawieszają się spłaty odsetek. Podlegają one spłacie łącznie z odsetkami bieżącymi przy poszczególnych ratach kredytu.

13. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały ustali zasady przyznawania ulg podatkowych oraz innej pomocy osobom, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, oraz okresy długoletniej dzierżawy gospodarstw rolnych, o której mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Pracownikom określonym w § 1, rezygnującym z dalszej pracy w uspołecznionych zakładach pracy, którzy posiadają lub nabeżdą uprawnienia do wykonywania zawodu rzemieślnika albo do prowadzenia na własny rachunek działalności handlowej, gastronomicznej, usługowej lub transportowej, przysługuje:

- 1) uprawnienie do otrzymania lokalu do prowadzenia tej działalności bądź do lokalizacji pod budowę takiego lokalu (obiektu),
- 2) pierwszeństwo zakupu — w macierzystym zakładzie pracy lub w innych uspołecznionych jednostkach — zbędnych maszyn i urządzeń, surowców wtórnych lub odpadowych oraz nadwyżek materiałowych,
- 3) pomoc kredytowa na nakłady inwestycyjne oraz kredyt obrotowy,
- 4) umożliwienie zakupu samochodu do wykonywania transportu drogowego.

2. Warunkiem przydzielenia lokalu bądź lokalizacji pod budowę lokalu (obiektu) oraz zakupu maszyn, o których mowa w ust. 1 pkt 2, i samochodu wymienionego w pkt 4, jest zobowiązanie się nabywcy do ich niezbywania przez okres 3 lat.

3. Kredyty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą być udzielone w wysokości do 90% ponoszonych nakładów na następujących warunkach:

- 1) kredyt inwestycyjny — na okres do 15 lat, w tym z karencją w spłacie do 3 lat,
- 2) kredyt obrotowy — na okres do 3 lat, w tym z karencją w spłacie do 1 roku,
- 3) oprocentowanie kredytów, o których mowa w pkt 1 i 2, wynosi w stosunku rocznym:
 - a) na cele inwestycyjne — 3%,
 - b) na cele obrotowe — 4%.
4. Przepis § 8 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

5. Kredyty, o których mowa w ust. 3, podlegają ną tychmiastowej spłacie wraz z odsetkami obliczonymi według powszechnie obowiązującego oprocentowania w razie niewykonywania rzemiosła lub działalności, o której mowa w ust. 1.

6. Pracownikowi, który w latach 1981 i 1982 uruchomi nowy zakład rzemieślniczy, usługowy, gastronomiczny lub transportowy i zatrudni w nim — w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej wykonującym pośrednictwo pracy — do trzech pracowników, przysługuje na okres dwóch lat zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego lub od opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

7. Osoby prowadzące zakład rzemieślniczy albo na własny rachunek działalność usługową, gastronomiczną lub transportową, które w latach 1981 i 1982 zatrudnią — w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej wykonującym pośrednictwo pracy — ponad stan zatrudnienia, posiadany w dniu wejścia w życie uchwały, dodatkowo do trzech pracowników, zachowują dotychczasową formę opodatkowania, a także nie zwiększa się im z tego tytułu wymiaru podatków obrotowego i dochodowego oraz opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła w okresie dwóch lat od daty zatrudnienia tych pracowników.

8. Zwolnienia i ulgi, o których mowa w ust. 5 i 6, przysługują również w razie uruchomienia lub prowadzenia zakładu handlowego i zatrudniania w nim nie więcej niż jednego pracownika.

9. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług określi, w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały, zasady i tryb przyznawania oraz spłaty kredytów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a także udzielania zwolnień lub ulg podatkowych, o których mowa w ust. 6 i 7.

10. Właściwi ministrowie mogą na wniosek Prezesa Centralnego Związku Rzemiosła przyznać uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, osobom prowadzącym niektóre zakłady rzemieślnicze, jeżeli osoby te w latach 1981 i 1982 zatrudnią w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej wykonującym pośrednictwo pracy ponad stan zatrudnienia, posiadany w dniu wejścia w życie uchwały, dodatkowo do trzech pracowników.

§ 10. 1. Pracownicy, o których mowa w § 8 ust. 1 oraz w § 9 ust. 1, mogą nabywać uprawnienia wymagane

do wykonywania zawodu rolnika bądź do wykonywania rzemiosła lub innej działalności zarobkowej, o której mowa w § 9 ust. 1, na kursach szkoleniowych, finansowanych ze środków funduszu aktywizacji zawodowej.

2. Zasady finansowania kursów, o których mowa w ust. 1, oraz wypłaty zasiłków dla osób szkolących się na tych kursach określają przepisy o funduszu aktywizacji zawodowej.

§ 11. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego koordynują sprawy związane z realizacją zadań wynikających z przepisów uchwały.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego w celu umożliwienia sprawnego i prawidłowego wykonywania zadań wynikających z uchwały zapewniają dla terenowej służby zatrudnienia.

- 1) odpowiednią obsadę etatowo-kadrową,
- 2) niezbędne warunki organizacyjno-techniczne,
- 3) warunki lokalowe dla uruchomienia punktów informacji zawodowej.

3. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego w celu koordynacji i kontroli spraw związanych z realizacją uchwały mogą powołać pełnomocników oraz zespoły złożone z przedstawicieli zainteresowanych instytucji i zakładów pracy. Do pracy w tych zespołach należy zapraszać przedstawicieli związków zawodowych i organizacji społecznych.

§ 12. 1. Zwiększa się na okres 2 lat zatrudnienie w terenowych organach administracji państwowej o 500 osób ponad ustalenia narodowego planu społeczno-gospodarczego na 1981 r. oraz fundusz płac wraz z pochodnymi o kwotę 40 mln zł w skali roku w celu wzmocnienia kadrowego terenowej służby zatrudnienia i rozszerzenia zakresu działania tej służby w dziedzinie poradnictwa zawodowego.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska dokona podziału etatów oraz kwoty funduszu płac określonych w ust. 1 na poszczególne województwa.

§ 13. W uchwale nr 185 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1976 r. w sprawie trybu przyjmowania pracowników do pracy w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 36, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 2, 3 i 4,
- 2) w załączniku do uchwały skreśla się ust. 3 i 4.

§ 14. Traci moc pismo okólne nr 54 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1967 r. w sprawie zapewnienia ciągłości pracy pracownikom dojeżdżającym do pracy w razie podjęcia pracy w pobliżu miejsca zamieszkania (Monitor Polski Nr 45, poz. 230).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii *W Jaruzelski*